

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरि विरचितम्
॥ श्रीलक्ष्मीसहस्रम् ॥

॥ वक्षःस्थलावस्थानस्तबकः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ वक्षःस्थलावस्थानस्तबकः ॥

श्रये शेषाचलमणेः शार्ङ्गिणो हृदयङ्गमाम्।
अनुकम्पामिवाकम्पामम्बामम्बुजवासिनीम् ॥ १ ॥

कल्याण दिव्य करुणादि गुणाम्बुराशे
काङ्क्षाधिकाभ्युदयदायिकटाक्षलेशे।
भद्राय दैत्यजिदुरःकृतनित्यवासे
भक्तिस्थिरेण मनसा भवतीमुपासे ॥ २ ॥

नालीकसम्भवभवादिसुराभिवन्दो
नानाविधाकृतक वाङ्मय मौळिवेदो।
पाथोधिपुत्रि पतिवक्षसि नित्यहृदो
भान्तीमनन्यशरणो भवतीं प्रपदो ॥ ३ ॥

शय्यागृहं तव पिता जगतां नियन्तुः
भ्राता दृगेक इतरः पुनरङ्गभूषा।
वक्षस्यमुष्य वरदे त्वमवस्थिता तत्
वाल्लभ्यमम्ब भवदीयमनन्यलभ्यम् ॥ ४ ॥

भ्रातुर्विधोर्वसुसमृद्ध्यसहेषु पद्मे-
ष्वास्ते रमेत्यपयशः प्रशमाय नूनम्।
सोदर्यकौस्तुभशुभावहमब्धिकन्ये
वक्षस्त्वमावससि वेङ्कटनायकस्य ॥ ५ ॥

भगवतः प्रतिघो हृदि मा स्म भूत्
समुदयद्वृजिनेषु जनेष्विति।
अवहिता जगदम्ब हिताय नो
हृदयमेव हरेरधितिष्ठसि ॥ ६ ॥

फणिशैलपतेस्त्वमिन्दिरे
 भवसि प्राणसमेति साम्प्रतम्।
 अमुना भवती यतः स्वयं
 हृदये प्राणपदे निवेशिता ॥ ७ ॥

उरगाद्रिपतेरुरःस्थलस्था
 कमले तद्गलशङ्खगर्भमुक्तैः।
 शुचिहारमहः सुरस्रवन्ती
 सलिलैरम्ब सदाऽभिषिच्यसे त्वम् ॥ ८ ॥

कुमारि क्षीराब्धेः कुसुमसुकुमाराङ्गि भवती
 नवं पद्मं सद्म म्रदिम रमणीयं विजहती।
 शरण्ये त्रातुं नः शरकिणघनं कौस्तुभशिला-
 कठोरं गाढोरः श्रयसि कृपया कैटभरिपोः ॥ ९ ॥

श्रीवत्साङ्कं चिरतरमुरः सीमगोष्ठं मुरारिः
 अध्यासीनामनघहरितोदारकान्त्याभिरामम्।
 कल्याणि त्वां सुलभममृतं संश्रितानां दुहानां
 क्षीराम्भोधेः समुदितवतीं ब्रूमहे कामधेनुम् ॥ १० ॥

विश्वातीतो जयति वृजिनह्रासदे वासुदेवः
 पद्मे तस्याप्युपरि महिमा भासते तावकीनः।
 क्षेत्रज्ञानां हृदयमनिशं कञ्जनाभोऽधिसेते
 तस्यापि त्वं हृदि हृततमोराजसे राजसे यत् ॥ ११ ॥

वीक्षन्ते ये वेङ्कटक्ष्माभृदिन्दोः
 सूरस्थाने शोभमानामिह त्वाम्।
 दुग्धोदन्वत्पुत्रि दिव्यं पदं ते
 सूरस्थानं हन्त भित्वा विशन्ति ॥ १२ ॥

बलिवसुमुषः प्रहर्षा-
 दुच्चोरस्थलमुपेत्य कमले त्वम्।

अस्माकमपथगानां
हरसे चिरकालसञ्चितानर्थान् ॥ १३ ॥

शशिलेखा भवती च
श्रीरब्धेरुद्गते तयोराद्या।
धारयति कृष्णमन्तः
कृष्णेनान्तस्तु धार्यते चरमा ॥ १४ ॥

वनमालाया मुषितां
विश्वविभोर्भुजतमालविटपान्तः।
कामपि कनकलतां त्वां
कलशाकूपारकन्यके मन्ये ॥ १५ ॥

परमतुलसीतमनघे
वनमालाप्तं सुलक्ष्मणाकलितम्।
कलयसि सद्रूपयुतं
कमले वक्षो हरेर्महारामम् ॥ १६ ॥

दृष्टात्मप्रतिबिम्बितेषु मणिषु द्वागिन्दिरे मा स्म भूत्
अन्तःस्थेष्वबलान्तरस्थितिधिया कोपस्तवेत्यच्युतः।
शङ्कोन्मेषकथापथातिपतितं सन्त्यक्तरत्नान्तरः
तं त्वत्सोदरमेव कौस्तुभमणिं धत्ते भुजाभ्यन्तरे ॥ १७ ॥

सस्नेहपूर्तिरुदितत्रिदशोपसेवः
दीपो हरेरुरसि देवि तवेष्टगेहे।
अस्माकमान्तरतमः प्रशमय्य मुक्तेः
मार्गं प्रकाशयतु कौस्तुभरत्नदीपः ॥ १८ ॥

सरसिजनिलयापि वैभवेन
स्फुरसि निरेनसि मानसे मुनीनाम्।
उरसि मुररिपोरुपोढहारे
शिरसि च देवि गिरां पुरातनीनाम् ॥ १९ ॥

शुभश्रीवत्साङ्गं शुचिरुचिरहारं मुररिपोः
 तमालामं वक्षस्तरलवनमालासुरमिलम्।
 परिष्कुर्वाणां त्वां भवजलधिशोषाय कलये
 जगन्मातः प्रातस्तनजलजदायादवदनाम् ॥ २० ॥

प्राचीनवाक्परिषदां परतत्त्वचिन्तां
 व्यालेन्द्रभूधरपतिर्व्यपनेतुकामः।
 कान्तो बिभर्ति भवतीं कलशाब्धिकन्ये
 भूषाविशेषमिव देवि भुजान्तराले ॥ २१ ॥

स्वभावाद्गुन्मीलद्वकुलसुमनः कोमलतनोः
 तव क्लेशाशङ्काकुलितहृदयेनापि हरिणा।
 त्वदाक्रान्ते हन्त व्युदसितुमुरस्यम्ब पुलका
 न शक्यन्ते पद्मे न खलु सुलभः कण्टकजयः ॥ २२ ॥

निरत्ययं नीलमहोनिधानं
 कान्तं मुकुन्दाभिधमिन्दिरे त्वम्।
 निरञ्जनैरेव जनैर्गृहीतं
 वीक्ष्य स्थिता वक्षसि रक्षितुं किम् ॥ २३ ॥

जननि पुष्यसि तामरसं पदं
 वितनुषे च नतामरसंपदम्।
 परमुरस्फुरणप्रतिरोधिनं
 परमुरः स्फुरणं नयसेऽद्भुतम् ॥ २४ ॥

यदि नाम विष्णुवक्षः
 क्षणमत्यक्षः क्षमामयि रमे त्वम्।
 आगस्विनस्तदा नो
 नैवारक्षिष्यदूष्मलो नाथः ॥ २५ ॥

हृदये कमलदलाक्षि
 त्वत्पदलाक्षीयलक्ष्म भवतीं च।

दधदूष्मलोऽपि कृष्णो-
ऽप्यधिकारुण्यं वहत्यहिगिरीशः ॥ २६ ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे वक्षःस्थलावस्थानस्तबकः ॥